

Indsigelsesafdelin-
gens afgørelse:

Indsigelsen forkastes.

Det dominerende element i de omhandlede mærker er ikke ordelementet »FIX« isoleret set, men det karakteristiske billede forbundet med en bestemt skrifttype.

Sagsøgeren har konkluderet, at det forhold, at ordet »FIX« er overensstemmende, ikke medfører nogen risiko for forveksling for forbrugeren, når de forskellige mærker konfronteres på markedet.

Appelkammerets
afgørelse:

Indsigelsesafdelingens afgørelse annulleres og ansøgningen afslås.

Søgsmålsgrunde:

Urigtig fortolkning af artikel 8.E, stk. 1, litra a), i forordning nr. 40/94, idet appelkammeret med urette har antaget, at registreringen af mærket ville muliggøre en fare for forveksling med EF-mærkerne 587725 og 771196.

Ifølge 10. betragtning i varemærkedirektivet afhænger vurderingen af faren for forveksling af talrige faktorer [...]. Appelkammeret har i den anfægtede afgørelse lagt et åbenbart urigtigt skøn til grund, idet kammeret i al almindelighed henviser til visse af disse faktorer, men undlod at efterkomme den påfølgende forpligtelse til at vurdere disse faktorer sammen.

I den anfægtede afgørelse bedømmes der ikke ud fra et »helhedsindtryk af varemærkerne«, hvilket blev lagt til grund som kriterium i bl.a. dom af 22. juni 1999, sag C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Sml. I, s. 3819, præmis 25.

Der er en åbenbar selvmodsigelse i afgørelsen, idet appelkammeret først henviser til et »helhedsindtryk af varemærkerne«, men senere har valgt et ganske andet kriterium, idet mærket »opdeles«.

Sagsøgeren gør gældende, at appelkammeret ganske overraskende kommer til det resultat, at der på trods af alle forskellene mellem de to mærker er risiko for forveksling.

Appelkammeret burde også have taget allerede indgivne anmodninger om registreringer fra tredjemand i klasserne 6, 17 og 19 i betragtning, såfremt sådanne måtte indeholde suffixet eller præfixet »FIX« i en sammensætning, idet sådanne ansøgninger blev indgivet tidligere end sagsøgerens. Når disse mærker ikke kan forveksles indbyrdes, kan det ikke med rette hævdes, at der kan ske forveksling med sagsøgerens mærke.

Sag anlagt den 9. juni 2004 af Gibraltars regering mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-211/04)

(2004/C 217/49)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 9. juni 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Gibraltars regering ved lawyer M. Llamas, solicitor J. Temple Lang, lawyer A. Petersen, og lawyer K. Nordlander.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede beslutning annulleres i sin helhed.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning af 30. marts 2004 vedrørende den støtteordning, som Det Forenede Kongerige påtænker at gennemføre i forbindelse med »Government of Gibraltar Corporation Tax Reform« (!). Kommissionen fastslog i denne beslutning, at den påtænkte skattereform udgør statsstøtte, som er uforenelig med det fælles marked.

Sagsøgeren har anført, at Kommissionen har fundet, at reformen er regionalt selektiv, idet den giver virksomheder i Gibraltar skattefordele i forhold til virksomheder i Det Forenede Kongerige, samt at reformen er materielt selektiv, idet bestemte forhold udløser skattefordele for visse virksomheder i Gibraltar i forhold til andre virksomheder i Gibraltar.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren for det første gjort gældende, at Kommissionen har gjort sig skyldig i en forkert rets anvendelse og har begået fejl i sin argumentation ved at fastslå, at Gibraltars påtænkte skattereform er regionalt selektiv.

Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at den antagelse, at Gibraltar er en del af Det Forenede Kongerige, er fejlagtig. Dette fremgår ifølge sagsøgeren klart af national forfatningsret, af international offentlig ret og af fællesskabsretten.

Sagsøgeren har endvidere anført, at Kommissionens princip om regional selektivitet ikke kan finde anvendelse på Gibraltar. Sagsøgeren er af den opfattelse, at beslutningen vedrører to skattejurisdiktioner, som er fuldstændigt adskilte og gensidigt udelukker hinanden, således at Gibraltars skattelovgivning ikke kan betragtes som en undtagelse fra skattelovgivningen i Det Forenede Kongerige.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har gjort sig skyldig i en forkert retsanvendelse og har begået fejl i sin argumentation ved at fastslå, at skattereformen er materielt selektiv. Sagsøgeren er af den opfattelse, at reformen har generel karakter og er udtryk for, at Gibraltar har foretaget et fornuftigt valg af økonomisk politik.

Sagsøgeren har anført, at bestemmelserne om, at virksomheder, som ikke giver overskud, ikke pålægges skat, samt at virksomhederne ikke skal betale mere end et bestemt maksimumbeløb, alene er fastsat for at undgå overbeskatning og ikke kun finder anvendelse på en bestemt gruppe eller kategori.

Sagsøgeren har endvidere anført, at det er med urette, at Kommissionen vedrørende det forhold, at lønskat og ejendoms- skat ikke finder anvendelse for virksomheder, der ikke har erhvervsmæssige bygninger eller ansatte i Gibraltar, har fastslået, at reformen fritager en udenlandsk sektor, og derfor er materielt selektiv. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat væsentlige formforskrifter i denne forbindelse, idet hverken Det Forenede Kongerige eller sagsøgeren fik mulighed for at fremkomme med bemærkninger hertil under den formelle undersøgelse.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at reformen ikke kan anses for at være selektiv, idet dens karakter, generelle ordning og væsentligste bestemmelser er tilpasset de særlige forhold, som kendetegner Gibraltars økonomi, navnlig Gibraltars begrænsede størrelse, manglen på arbejdskraft, den fortrinsvis serviceorienterede industri og den forenklede drift af en lille forvaltning.

Sag anlagt den 8. juni 2004 af Royal County of Berkshire Polo Club Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-214/04)

(2004/C 217/50)

(Processproget vil blive fastlagt i henhold til procesreglementets artikel 131, stk. 2 — det sprog, stævningen er affattet på: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 8. juni 2004 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Royal County of Berkshire Polo Club Ltd, Windsor (Det Forenede Kongerige), ved solicitor J.H. Maitland Walker og barrister D. McFarland.

Den anden part i sagen for appelkammeret var Polo/Lauren Company LP.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 25. marts 2004 af Første Appellkammer i sag R 273/2002-1, hvorved ansøgerens ansøgning blev afvist, annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-varemærket:	Sagsøgeren.
EF-varemærket, der søges registreret:	Figurmærket »ROYAL COUNTY OF BERKSHIRE POLO CLUB« for varer i klasse 3 (rengøringsmidler m.m.).
Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Polo/Lauren Company LP.
Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Nationale figur- og ordmærker, der indeholder ordet »POLO«.
Indsigelsesafdelingens afgørelse:	Indsigelsen forkastet.
Appelkammerets afgørelse:	Indsigelsesafdelingens afgørelse annulleret, registrering afslået.
Søgsmålsgrunde:	Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 ⁽¹⁾ . Sagsøgeren har gjort gældende, at de omhandlede tegn er forskellige.

⁽¹⁾ Statsstøtte C 66/2002 — Gibraltars regerings reform af selskabsbeskatningen

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).